

ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
Rajamangala University of Technology Phra Nakhorn Students'
Opinions on Activity Participation

นางสาวชนิษฐา สุริยะ
Ms.Khanittha Suriya

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาการจัดการ (บัณฑิตศึกษา) คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ปีการศึกษา 2559

ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon Students
Opinions on Activity Participation

นางสาวชนิษฐา สุริยะ
Ms.Khanittha Suriya

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาการจัดการ (บัณฑิตศึกษา) คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อการค้นคว้าอิสระ ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ชื่อ นามสกุล นางสาวชนิษฐา สุริยะ
ชื่อปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
กลุ่มวิชา การจัดการ
คณะ บริหารธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการค้นคว้าอิสระฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา รัตตากร)

.....กรรมการ
(ดร.ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี)

.....กรรมการ
(ดร.ณัฐชา อารังโชติ)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้นับ
การค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
(ดร.ปริญญา มากลิ่น)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ชื่อเรื่อง	ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ชื่อ สกุล	ชนิษฐา สุริยะ
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การจัดการ คณะบริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 3) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้ง 9 คณะจำนวน 400 คน ใช้วิธีการกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Proportional Stratified Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ t-test และ F-test เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe)

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 54.8 ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 29.3 วิทยาเขตพณิชยการพระนคร คิดเป็นร้อยละ 47 บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 72.3 จำนวนสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 68.25 รายได้ครอบครัว (บาท/เดือน) 30,000-39,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.3 พักอาศัยบ้านของตนเอง/บ้านญาติ คิดเป็นร้อยละ 60.75 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.98 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.67

ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ชั้นปีและคณะที่แตกต่างกันของนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างกัน

Research Title: Rajamangala University of Technology Phra Nakhorn Students' Opinions on Activity Participation

Researcher: Khanittha Suriya

Degree Title: Master of Business Administration (M.B.A.)

Study Field: Management, Faculty of Business Administration

Academic Year 2015

Abstract

The purposes of the research, were 1) to study the personal factors of the RMUTP undergraduate; 2) students of examine the opinions of the students participating in the activities; and 3) to compare levels of students' opinions on activities porticipation according to their personal factors. The samples were 400 undergraduate students of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon chosen by using proportional stratified sampling. The research instrument used to collect data was the questionnaire. The data were analyzed by t-test and F-test to compare the percentage, mean value, and the standard deviation. The level of statistical significance was at .05 level and multiple comparison test was run by Scheffe. application.

. The result of research found that the majority of students were male (54.8%), the students were studying in the first year (29.3%), Bangkok commercial campus (47%), the students whose parents were together (72.3%), the students whose families had more than 4 members (68.25%), the students whose total family incomes (baht/month) 30,000-39,999 baht (22.3%), the students lived in their house/relatives house (3.98%), by the highest average side was benefit that received from attending the activities (3.98%), an opinion of students about attending the activities held by RMUTP have the overall level in high (3.67%)

The hypothesis testing revealed that Rajamangala University of Technology Phra Nakhon students' opinions had significant difference at .05 level in terms of their academic year and faculty.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร สำเร็จ
ลุล่วงได้ด้วยดี ซึ่งได้รับความกรุณา และความช่วยเหลือจากหลายๆ ท่าน

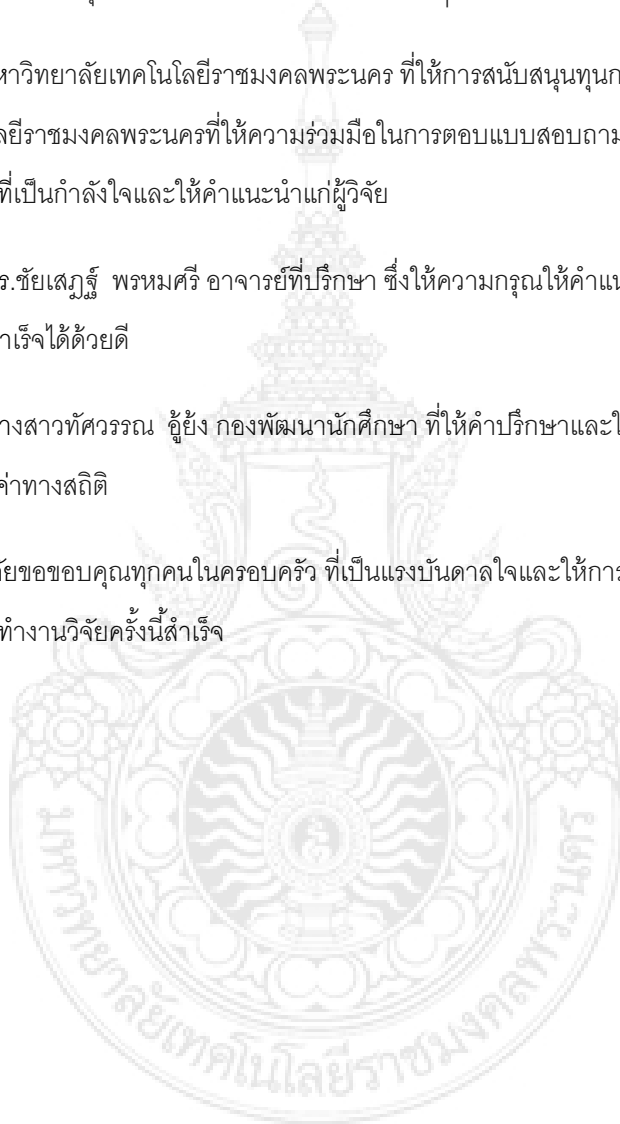
ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้การสนับสนุนทุนการศึกษา และนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม รวมถึงบุคลากรใน
กองพัฒนานักศึกษา ที่เป็นกำลังใจและให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณ ดร.ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งให้ความกรุณาให้คำแนะนำตั้งแต่เริ่มศึกษา
จนกระทั่งงานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ นางสาวทัศนวรรณ คุ้มยิ่ง กองพัฒนานักศึกษา ที่ให้คำปรึกษาและใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
ในการประเมินผลหาค่าทางสถิติ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกคนในครอบครัว ที่เป็นแรงบันดาลใจและให้การสนับสนุน ทำให้ผู้วิจัย
มีกำลังใจจนสามารถทำงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จ

ชนิษฐา สุริยะ

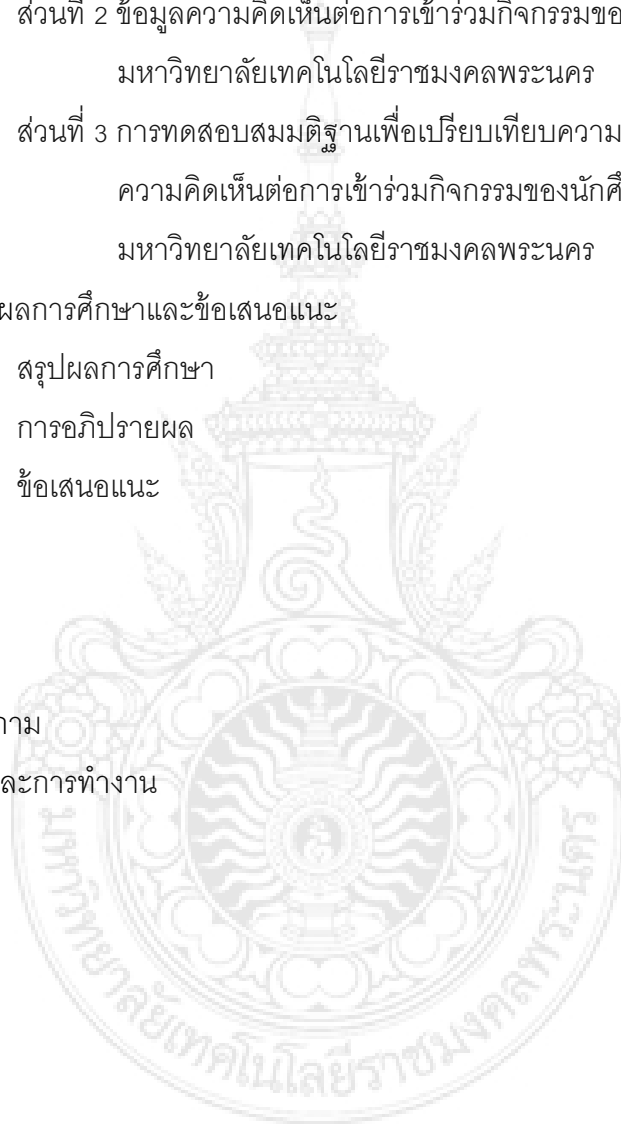

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
สมมติฐานการศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
กรอบแนวคิดในการศึกษา	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
คำนิยามศัพท์	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา	7
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม	11
กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
3 วิธีดำเนินการ	
วิธีการศึกษา	23
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	26
เกณฑ์การแปลผล	26
การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ	27
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	29
ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	34
ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	40
5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการศึกษา	47
การอภิปรายผล	48
ข้อเสนอแนะ	50
บรรณานุกรม	52
ภาคผนวก	55
แบบสอบถาม	56
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	59

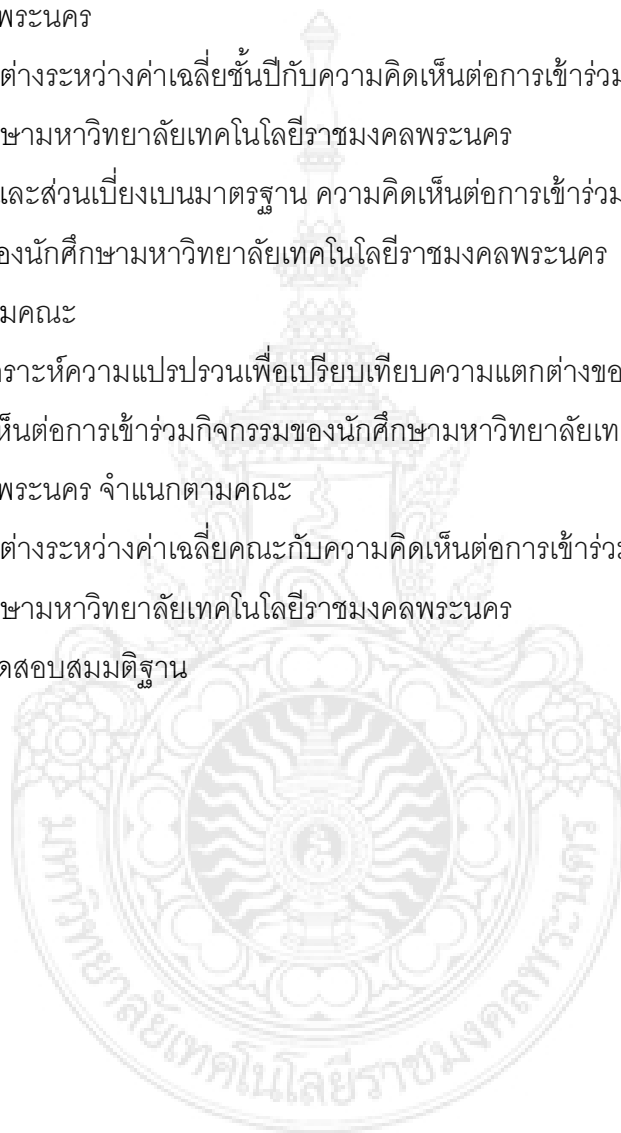

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
2.1 ตารางสังเคราะห์เพื่อการทบทวนวรรณกรรม	21
3.1 ตารางการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิทยาเขต	25
4.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ	29
4.2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปี	30
4.3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามคณะ	31
4.4 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามสถานภาพครอบครัว	32
4.5 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว	32
4.6 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามรายได้ครอบครัว	33
4.7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา	33
4.8 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	34
4.9 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านสิ่งจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	35
4.10 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม	37
4.11 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม	38
4.12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	40
4.13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	41

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร	41
4.15 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยชั้นปีกับความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	42
4.16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม กิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะ	43
4.17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะ	44
4.18 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคณะกับความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	45
4.19 สรุปการทดสอบสมมติฐาน	46

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศให้มีความรู้ ความสามารถ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยเสริมให้เกิดความมั่นคงทางด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความมั่นคงทางสังคมในปัจจุบัน การศึกษาในระดับอุดมศึกษาถือว่าเป็นการศึกษาขั้นสูงที่มีบทบาทต่อการพัฒนานักคิดนักค้นคว้า ที่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ เพื่อสร้างสรรค์วิทยาการด้านต่างๆ อันเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทันต่อโลกแห่งการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นสถาบัน การศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงเป็นองค์การการศึกษาที่มีบทบาทและหน้าที่เด่นชัดในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล พัฒนาระดับสูงของประเทศ (พรทิพา เชื้อวัฒนากุล, 2534)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 - 2565) ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงได้วางแนวทางในการพัฒนาเยาวชน นักศึกษา และบัณฑิตในอนาคต ไว้ว่า สถาบันอุดมศึกษาควรส่งเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตร เพื่อเพิ่มพื้นที่การเรียนรู้ของเยาวชนและนักศึกษาในรูปแบบของทักษะชีวิต ทักษะสังคม สมรรถนะพื้นฐานที่ข้ามพื่นความรู้ วิชาการ การสะสมความรู้และความสามารถเชิงบูรณาการที่ฝังตัว ที่หาไม่ได้จากการเรียน การสอนในห้องที่ขาดปฏิสัมพันธ์ โดยปรับรูปแบบเนื้อหาให้เหมาะสมกับสภาพสังคม การบูรณาการ ภารกิจนอกหลักสูตรและชีวิตจริงเข้ากับหลักสูตรเป็นอีกแนวทางหนึ่ง เพื่อให้ นักศึกษาได้ฝึก มีความท้าทายต่อนักศึกษาและต่ออาจารย์มากกว่า การสอนจากตำราอย่างเดียว และนอกเหนือจากวิชาการแล้ว สถาบันอุดมศึกษาควรจัดให้มีการเรียนการสอนและกิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาทางด้านการสื่อความ การตัดสินใจ การพัฒนาความเป็นผู้นำ การแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีม ความอดทน และคุณธรรม เป็นต้น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีภารกิจหลักที่สำคัญต่อการจัดการศึกษา และการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการขององค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนความต้องการของสังคม โดยกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ไว้ เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกหลักสูตรและการพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ เพื่อสามารถผลิตบัณฑิตให้มี

คุณลักษณะตามกรอบคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ และใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ส่งเสริมและผลักดันให้ทุกส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะตามที่กำหนดได้ อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อการบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มีวิสัยทัศน์ “มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านการผลิตบัณฑิตอย่างมืออาชีพ” เน้นการจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยจะต้องมีทักษะด้านวิชาการ ทักษะในการประกอบอาชีพ ทักษะในการสื่อสาร สามารถใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีความคิดเชิงสร้างสรรค์และ มีวุฒิภาวะทางสังคมที่ดี เป็นผู้ที่มีทักษะในงาน สามารถพัฒนาให้เป็นทุนมนุษย์ ของประเทศได้เป็นอย่างดี

ซึ่งกิจกรรมก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่มหาวิทยาลัยได้จัดเสริมให้กับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาได้รู้จักการทำงานเห็นหมู่คณะรู้จักใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และปลูกฝังจิตอาสาให้กับนักศึกษา ขณะเดียวกันก็ไม่ควรทิ้งการเรียนไปเน้นแต่ด้านกิจกรรม ควร ทำทั้งสองอย่างไปพร้อมๆกัน เพราะทั้งกิจกรรมและการศึกษาล้วนมีความสำคัญ ดังคำกล่าวที่ว่า “การศึกษาทำให้คนมีงานทำ กิจกรรมทำให้คนทำงานเป็น” ผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึง ได้ทำวิจัยนี้ขึ้นมาเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากผู้วิจัยทำงานอยู่ในกอง พัฒนาศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนานักศึกษา โดยใช้กิจกรรมเป็นเครื่องมือในการ พัฒนาศึกษา จากการสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคล พบว่ามีนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมน้อยมาก และหลายกิจกรรมก็มีแต่นักศึกษากลุ่ม เดิมๆ เนื่องจากผู้วิจัยทำงานอยู่ในกองพัฒนานักศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนา นักศึกษา โดยใช้กิจกรรมเป็นเครื่องมือในการพัฒนานักศึกษา ได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้ ทำวิจัยนี้ขึ้นมา เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา ศีรษะระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมของนักศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ดังนั้นการวิจัยนี้จึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำผลวิจัยมาใช้ประกอบการพัฒนา และวางแผน การจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร

1.2.2 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.3 สมมติฐานการศึกษา

1.3.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่แตกต่างกัน

1.3.2 นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่แตกต่างกัน

1.3.3 นักศึกษาที่อยู่คณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้ ทำการสอบถามความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยทำการศึกษาในช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2558 -มกราคม 2559

ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษานี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่

- แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
- อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม
- ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

ตัวแปรที่ใช้ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

1.2 ชั้นปี

- 1.3 คณะที่ศึกษา
- 1.4 สถานภาพครอบครัว
- 1.5 จำนวนสมาชิกในครอบครัว
- 1.6 รายได้ครอบครัว
- 1.7 ที่พักอาศัยของนักศึกษา

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่

- 1.1 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
- 1.2 อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม
- 1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

ขอบเขตด้านประชากร

นักศึกษาทุกชั้นปี ทั้ง 9 คณะ ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2558 จำนวน 11,307 คน (ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มทร.พระนคร เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2558) ได้แก่

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
4. คณะบริหารธุรกิจ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. คณะวิศวกรรมศาสตร์
7. คณะศิลปศาสตร์
8. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

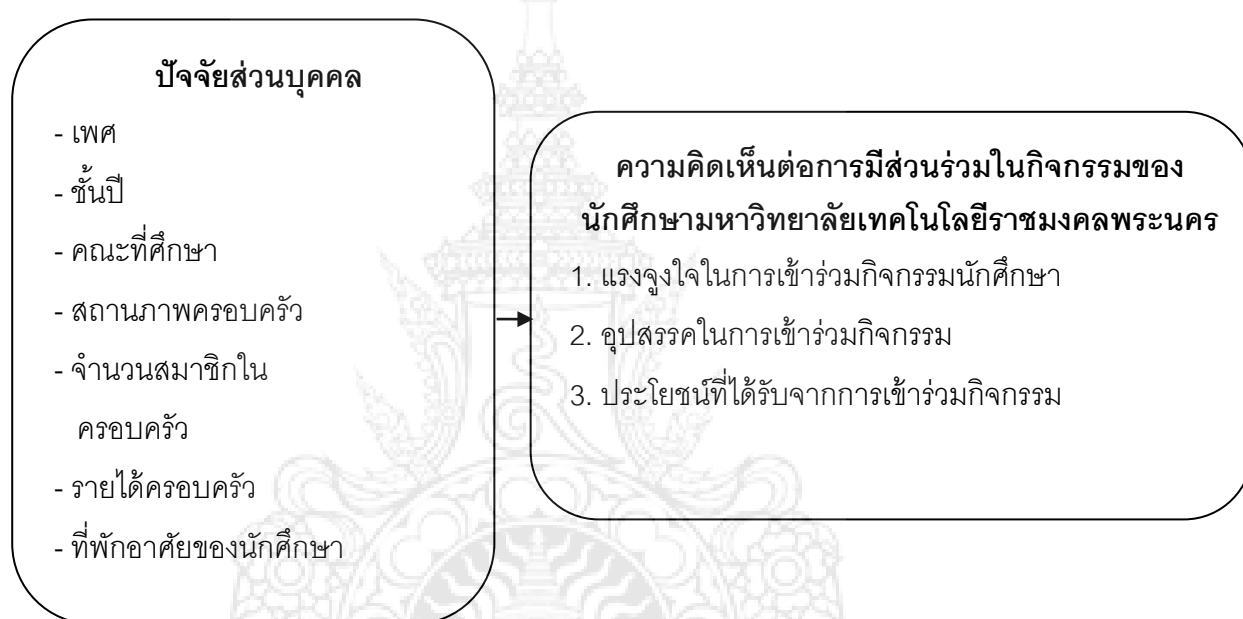
ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2558 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ.

1.4 กรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดแนวทางในการศึกษาความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถสรุปแนวคิดในการศึกษาได้ดังนี้

ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ได้ข้อมูลมาใช้ในการพัฒนานักศึกษา เพื่อการสร้างแรงจูงใจให้กับนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม

1.5.2 ได้ข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น และมีกิจกรรมที่หลากหลาย ตรงกับความต้องการของนักศึกษา

1.6 นิยามศัพท์

กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาจัดขึ้นในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร หรือนอกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อให้มีประสบการณ์ สามารถพัฒนาตนเองในด้านส่วนตัว สังคม และด้านวิชาการ การดำเนินกิจกรรมต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ และได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ของคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 9 คณะ

คณะ หมายถึง คณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 9 คณะ ดังนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และการออกแบบ

มหาวิทยาลัย หมายถึง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษา ค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
- 2.3 กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา

2.1.1 กิจกรรมนักศึกษา (Student Activities)

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายคำว่ากิจกรรมนักศึกษา ไว้หลายลักษณะดังนี้

นลินี กิติเวชกุล, 2533 (อ้างถึงใน พรสวรรค์ สายธร, 2550) สรุปว่ากิจกรรมนิสิตนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้ประสบการณ์ต่างๆ ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาตนเองทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ การร่วมกิจกรรมต้องเป็นไปโดยสมัครใจทั้งการเข้าร่วมการดำเนินงาน และการสนับสนุนเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมโดยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้คะแนน ซึ่งเป็นส่วนของการศึกษา

วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา, 2538 (อ้างถึงใน พรสวรรค์ สายธร, 2550)

กิจกรรมนิสิตนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อการพัฒนา นิสิตนักศึกษาในด้านต่างๆ นอกเหนือจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าวเป็นไปโดยความสมัครใจของนิสิตนักศึกษา และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนน ในวิชาใดวิชาหนึ่ง กิจกรรมที่มีจุดหมายในการพัฒนานิสิตศึกษานั้น จึงหมายรวมถึงกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดให้นิสิตนักศึกษา และส่วนที่ส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษา ได้จัดขึ้นกันเองโดยการดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมต่างๆ เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาสัมผัสชีวิตที่ถูกต้องในมหาวิทยาลัย

มนัส นิลสวัสดิ์ (2547) ได้รวบรวมความหมายของกิจกรรมของนักวิชาการต่างประเทศไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษา หรือกิจกรรมที่นักศึกษาเพื่อประโยชน์ส่วนรวมช่วยเหลือสังคม เพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษา แต่ต้องเป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับของสถานศึกษา

สุภาพ ปาทะรัตนา และคณะ (2548) กิจกรรมนักศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของงานกิจกรรมที่สถานศึกษาต้องจัดให้มีขึ้น เพื่อให้ศึกษามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่นักศึกษาสนใจ เพราะการเรียนรู้ของนักศึกษาไม่ได้มีเฉพาะในชั้นเรียนเท่านั้น แต่มีหลายสิ่งซึ่งที่นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้จากนอกชั้นเรียน หรือจากการเข้าร่วมกิจกรรม

สรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นนอกชั้นเรียนที่นักศึกษาหรือสถาบันจัดขึ้น เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยพัฒนานักศึกษาทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เพื่อให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายของตนเองและสังคม

2.1.2 ความสำคัญของงานกิจกรรมนักศึกษา

พาดิ ปรีชานนท์และคนอื่นๆ, 2527 (อ้างถึงใน พรสวรรค์ สายธร, 2550) ได้สรุปความสำคัญของงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาทั้งต่อตนเองและสังคม ดังนี้

1. ความสำคัญต่อนิสิตนักศึกษา โดยทั่วไปนิสิตนักศึกษาเป็นคนหนุ่มสาวที่มีพลังกำลังทั้งร่างกายและความคิด มีความอยากรู้อยากเห็น และเป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสังคมด้วยใจบริสุทธิ์ กิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือกิจกรรมนอกหลักสูตรจะช่วยตอบสนองความต้องการของนิสิตนักศึกษาได้เป็นอย่างดี กิจกรรมนิสิตนักศึกษาจึงมีความสำคัญต่อนิสิตนักศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ช่วยพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ
2. ช่วยให้นิสิตนักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
3. ช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสได้ใช้พลังทางด้านร่างกายและความคิด

2. ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา จะเห็นได้ว่า กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นกระบวนการอันสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่ใช้พัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และนิสิตนักศึกษาในกระบวนการกิจกรรม ทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดความอบอุ่น และมีความเข้าใจต่ออาจารย์และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกีฬามีส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียง และเกียรติคุณของสถาบันการศึกษา

3. ความสำคัญต่อประเทศในแต่ละปีนิสิตนักศึกษาประมาณ 20,000 คน ได้ออกไปพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดารยากไร้ ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพาน ฝายน้ำล้น ถึงเก็บน้ำฝน เป็นต้น นอกจากนั้นนิสิตนักศึกษายังได้ช่วยให้ประชาชนในชนบทที่มีความเป็นอยู่ดีขึ้น กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของนิสิตนักศึกษา ได้มีบทบาทสำคัญในการทำนุบำรุงพัฒนา และเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬาได้ช่วยทำให้นิสิตนักศึกษาที่เป็นเยาวชนของชาติมีร่างกายแข็งแรง ซึ่งจะเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ การแข่งขันกีฬานิสิตนักศึกษาระหว่างประเทศยังเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียง และเกียรติคุณของประเทศทางหนึ่ง กิจกรรมนิสิตนักศึกษาจึงนับว่ามีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นอันมาก

สรุป งานกิจกรรมนิสิตนักศึกษา มีความสำคัญต่อนิสิตนักศึกษา ช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้พลังทางด้านร่างกาย ความคิด และเวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง สถาบันการศึกษา และประเทศชาติ

2.1.3 วัตถุประสงค์ของงานกิจกรรมนักศึกษา

วัลลภ เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2538 (อ้างถึงในสถาพร จตุรภัทร, 2549) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษามีดังนี้

1. เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม
2. เพื่อพัฒนานักศึกษาให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น
3. เพื่อทำให้นักศึกษามีความสนใจกว้างขวางยิ่งขึ้น
4. เพื่อฝึกให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ
5. เพื่อฝึกให้นักศึกษาสามารถปกครองตนเองได้
6. เพื่อฝึกความคิดและการตัดสินใจของนักศึกษา
7. เพื่อพัฒนาสติปัญญาของนักศึกษา
8. เพื่อให้นักศึกษามีความรักศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย
9. เพื่อให้นักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
10. เพื่อให้นักศึกษาเพิ่มพูนความรู้ด้านอาชีพในอนาคต
11. เพื่อให้นักศึกษารู้จักทักษะทางสังคม
12. เพื่อให้นักศึกษารู้จักเสียสละและทำงานให้ส่วนร่วม
13. เพื่อให้นักศึกษาพัฒนาลักษณะนิสัยและความคิดที่ดี
14. เพื่อให้นักศึกษามีความสามัคคี

15. เพื่อให้นักศึกษาพัฒนาความกตัญญูต่อสถาบันการศึกษา
สรุป วัตถุประสงค์ของงานกิจกรรมนักศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ เช่น
สังคม ความคิด บุคลิกภาพ ทักษะชีวิต เป็นต้น

2.1.4 ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กำหนดตัวบ่งชี้ที่ 3.2: ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี จากกิจกรรมต่อไปนี้

- กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
- กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
- กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีน้ำเงิน
- กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
- กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

2.1.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา

นักวิชาการได้กล่าวถึงทฤษฎีที่สามารถอธิบายให้เห็นถึงบทบาทของกิจกรรมนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนานักศึกษาไว้ชัดเจน คือ ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของนักศึกษา (The Theory of Student Involvement) ของอเล็กซานเดอร์ แอสติน (1970 อ้างถึงใน พงษ์ศักดิ์ แก้วแสนเมือง, 2550) สาระสำคัญของทฤษฎี มีดังนี้

1. การมีส่วนร่วม หมายถึง การใช้ร่างกายและแรงใจไปสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ อาจเป็นสิ่งที่ทั่วไป เช่น ประสบการณ์ในการเป็นนิสิตนักศึกษา หรือสิ่งที่เฉพาะเจาะจง เช่น การเตรียมตัวสอบวิชาใดวิชาหนึ่งก็ได้

2. สิ่งต่างๆ ที่เข้าไปมีส่วนร่วมนั้น จะเป็นสิ่งที่ทั่วไป หรือสิ่งที่เฉพาะเจาะจงก็ตาม การมีส่วนร่วมจะเกิดขึ้นในลักษณะที่แตกต่างกัน นิสิตนักศึกษาแต่ละคนมีส่วนร่วมในสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน

ปริมาณที่แตกต่างกัน และนิสิตนักศึกษาคนหนึ่งคนเดียวกันมีส่วนร่วมกับสิ่งต่างๆ กันในเวลาที่แตกต่างกัน

3. การมีส่วนร่วมนั้น มีทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การมีส่วนร่วมในเชิงปริมาณของนิสิตนักศึกษาอาจวัดได้ว่า นิสิตนักศึกษาใช้เวลาที่ชั่วโมงในการเรียน เป็นต้น ส่วนในเชิงคุณภาพอาจจัดในแง่ที่ว่านิสิตนักศึกษาทบทวนและเข้าใจงานที่ได้รับมอบหมายให้อ่านหรือไม่ หรือเพียงแต่จ้องที่หนังสือแต่ว่าผ่านไปกลางวัน เป็นต้น

4. การพัฒนาด้านการเรียนรู้ และบุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาที่เกิดจากโปรแกรมทางการศึกษานั้น เป็นสัดส่วนโดยตรงกับปริมาณและคุณภาพของการมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษาในโปรแกรมทางการศึกษานั้น

5. ประสิทธิภาพของนโยบายและการปฏิบัติการใดๆ ทางด้านการศึกษานั้น เกี่ยวข้องโดยตรงกับความสามารถของนโยบาย และการปฏิบัตินั้นๆ ในการที่จะเพิ่มการมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษา

สรุป ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของนิสิตนักศึกษา อธิบายให้เห็นถึงบทบาทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การนำทฤษฎีนี้ไปใช้สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องต้องหาวิธีส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาทุกคนมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาอย่างทั่วถึง สถานศึกษาต้องมีนโยบายและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมลักษณะต่างๆ ให้ตรงกับความต้องการ มีประโยชน์ต่อนักศึกษา มีปริมาณที่เหมาะสม ไม่มากเกินไปหรือน้อยจนเกินไป การมีส่วนร่วมนั้น มีทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ จึงจะทำให้นิสิตนักศึกษาได้รับประสบการณ์และเกิดการพัฒนาลักษณะที่พึงประสงค์อย่างเต็มที่

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

2.2.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

ปารีชาติ วลัยเสถียร, 2542 ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ 2 ลักษณะ กล่าวคือ การมีส่วนร่วมในลักษณะให้ประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดโครงการ เช่น ร่วมกันค้นหาปัญหา การวางแผน การตัดสินใจ การระดมทรัพยากรและเทคโนโลยีท้องถิ่น การบริหารจัดการ โดยโครงการดังกล่าวต้องมีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชุมชน การมีส่วนร่วม คือ การที่

องค์ประกอบต่างๆ ทั้งครู ผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นำชุมชน หรือสมาชิกชุมชน มาร่วมกัน ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งในการดำเนินการนั้นมีกระบวนการ มีขั้นตอนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง มีพลวัตร คือ มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีการร่วมกัน แก้ปัญหา ร่วมกันกำหนดแผนงานใหม่ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนของทุกฝ่ายที่เข้าร่วม ซึ่งมีความ หลากหลายตามกิจกรรมที่จะทำ เช่น การสร้างหลักสูตรท้องถิ่นร่วมกัน อาจมีภาคีและตัวแทนชุมชนเข้า ร่วม มีการระดมความคิด การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

กมลรัตน์ หนูสวี่, 2553 การมีส่วนร่วมของประชาชนในความหมายกว้างซึ่งมักจะคาบ เกี่ยวกับการพัฒนานั้น คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนเป็นฝ่ายตัดสินใจ กำหนดปัญหาความต้องการ ของตนเอง เป็นการเสริมอำนาจ ให้แก่ประชาชน/กลุ่ม/องค์กร ชุมชนให้ระดมขีดความสามารถในการ จัดการทรัพยากร การตัดสินใจ และควบคุมดูแลกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน สามารถจัดการและรู้เท่าทันการ เปลี่ยนแปลงของโลก และเข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างมีอิสระ โดยการทำงานเน้นในรูปกลุ่มหรือองค์กร ชุมชนที่มีวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมอย่างชัดเจน เนื่องจากพลังกลุ่มเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้งานต่างๆ บรรลุผลสำเร็จ ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชนตามความหมายที่กล่าวถึง ต้องเกิดจากความตระหนัก และความเห็นพ้องต้องกันของประชาชนจำนวนมากที่ต้องการริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เพื่อจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามความต้องการของส่วนรวม

2.2.2 ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของนักศึกษา

สำเนาวิ ขจรศิลป์, 2538 แม้ว่านักศึกษาได้ร่วมกันจัดกิจกรรมนักศึกษามาตั้งแต่ยุคก่อตั้ง มหาวิทยาลัยรุ่นแรกของโลก และผู้บริหารสถานศึกษาทุกยุคทุกสมัยจะเห็นประโยชน์และให้การ สนับสนุนกิจกรรมนักศึกษาด้วยดีตลอดมา แต่ก็ยังไม่มีทฤษฎีที่กล่าวถึงบทบาทของกิจกรรมนักศึกษา ในการพัฒนานักศึกษาได้อย่างชัดเจน

ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของนักศึกษา Astin (กล่าวถึงใน เสาวนีย์ หยกเล็ก, 2546) ได้ให้ความสนใจ ปัญหาเกี่ยวกับนักศึกษาที่ออกจากการศึกษากลางคัน โดยได้ทำการวิจัยเพื่อค้นหาปัจจัย สภาพแวดล้อมที่จะช่วยให้นักศึกษาสามารถศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาได้ ในทางตรงกันข้าม การไม่มี ส่วนร่วมของนักศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้นักศึกษาออกจากการศึกษากลางคัน การมีส่วนร่วม ของนักศึกษามีลักษณะที่สำคัญ ได้แก่ การศึกษาค้นคว้า การทำกิจกรรมหรือการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาประเภทต่างๆ การทำงานร่วมกับอาจารย์ การพักอาศัยในหอพักนักศึกษาในมหาวิทยาลัย จะ ช่วยให้นักศึกษามีโอกาสมีส่วนร่วมทำกิจกรรมต่างๆของสถาบัน

เสาวนีย์ หยกเล็ก, 2546 การมีส่วนร่วมของนักศึกษา หมายถึง พลังงานทั้งพลังกายและพลังจิตที่นักศึกษาใช้ในลักษณะต่างๆ เช่น นักศึกษาที่มีส่วนร่วมมาก คือ นักศึกษาจะใช้พลังในการศึกษาค้นคว้าตำรา การทำกิจกรรมนักศึกษาต่างๆ ทำงานร่วมกับอาจารย์ เป็นต้น ในทางตรงกันข้ามนักศึกษามีส่วนร่วมน้อย คือ นักศึกษาที่ไม่สนใจเรียน ไม่เข้าชั้นเรียน ไม่ทำกิจกรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรม หรือไม่ทำงานร่วมกับอาจารย์ การมีส่วนร่วมของนักศึกษามีหลายรูปแบบ เช่น การอุทิศตนเอง การเข้าร่วมกิจกรรม และการเข้าไปเกี่ยวข้องในกิจกรรม เป็นต้น

สาระสำคัญของทฤษฎีการมีส่วนร่วมของนักศึกษามี 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วม หมายถึง การใช้พลังกาย พลังจิต เข้าไปสัมพันธ์หรือทำงานร่วมกับคนหรือสิ่งของต่างๆ
2. การมีส่วนร่วมเกิดขึ้นในลักษณะต่างกัน คือ นักศึกษาแต่ละคนเข้าไปมีส่วนร่วมกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งในปริมาณและคุณภาพที่ต่างกัน และนักศึกษาคนเดียวกันก็เข้าไปมีส่วนร่วมกับสิ่งต่างๆ ในปริมาณและคุณภาพที่ต่างกัน
3. การมีส่วนร่วมนั้น มีทั้งปริมาณและคุณภาพ ปริมาณ หมายถึง เวลาที่นักศึกษาใช้ในการมีส่วนร่วมกับการเรียนนั้น ส่วนคุณภาพ หมายถึง ความสนใจ ความตั้งใจ ความกระตือรือร้น ความพยายามที่จะทำให้กิจกรรมนั้นประสบความสำเร็จ
4. ผลของการเรียนรู้และการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาที่เกิดจากโปรแกรมทางการศึกษา (วิชาการหรือกิจกรรมนักศึกษา) นั้น เป็นสัดส่วน โดยตรงกันทั้งปริมาณและคุณภาพของการมีส่วนร่วมของนักศึกษา
5. ประสิทธิภาพของนโยบายและการปฏิบัติใดๆ ทางด้านการศึกษา เกี่ยวข้องกับความสามารถของนโยบายและการปฏิบัติที่จะเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักศึกษา

ยุพาพร รูปงาม, 2545 ได้สรุป ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม 5 ทฤษฎี ไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีการเกลี้ยกล่อมมวลชน หมายถึง การใช้คำพูดหรือการเขียน เพื่อมุ่งให้เกิดความเชื่อถือและการกระทำ ซึ่งการ เกลี้ยกล่อมมีประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในการปฏิบัติงาน และถ้าจะให้เกิดผลดีผู้เกลี้ยกล่อมจะต้องมีศิลปะในการสร้างความสนใจในเรื่องที่จะเกลี้ยกล่อม
2. ทฤษฎีการระดมสร้างขวัญของคนในชาติ คือ คนเรามีความต้องการทางกายและใจ ถ้าคนมีขวัญและกำลังใจดี ผลของการทำงานจะสูง แต่ถ้าขวัญและกำลังใจไม่ดีผลของงานก็จะต่ำ ทั้งนี้เนื่องมาจากว่าขวัญและกำลังใจเป็นเป็นสถานการณ์ทางจิตใจที่แสดงออกในรูปแบบพฤติกรรมต่างๆ การสร้างขวัญและกำลังใจต้องพยายามสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้ร่วมงาน เช่น การไม่เอาเปรียบ การให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับงาน การเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น เป็นต้น และเมื่อใดที่คนทำงานมีขวัญและ

กำลังใจดีจะทำให้มีความรับผิดชอบ อันจะเกิดผลดีแก่หน่วยงานทั้งในส่วนของบุคคลและกลุ่ม ดังนั้น คนที่มีขวัญกำลังใจดีย่อมนำไปสู่การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ได้เช่นกัน

3. ทฤษฎีสร้างความรู้สึกร่วมกัน คือ การสร้างความรู้สึกร่วมกันให้เกิดขึ้น หมายถึง ความรู้สึกเป็นตัวของตัวเองที่จะอุทิศหรือ เน้นค่านิยมเรื่องผลประโยชน์ ส่วนรวมของชาติ มีความพอใจในชาติของตัวเอง พอใจเกียรติภูมิ จงรักภักดี ผูกพันต่อท้องถิ่น

4. ทฤษฎีการสร้างผู้นำ คือ การสร้างผู้นำจะช่วยให้ประชาชนทำงานด้วยความเต็มใจเพื่อ บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ร่วมกัน เพราะผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญของการทำงานกลุ่ม จูงใจไปยัง เป้าประสงค์โดยทั่วไปแล้ว ผู้นำอาจมีทั้งผู้นำที่ดีเรียกว่า ผู้นำปฏิฐาน ผู้นำพลวัต คือ เคลื่อนไหวทำงาน อยู่เสมอ และผู้นำไม่มีกิจ ไม่มีผลงานสร้างสรรค์ ที่เรียกว่า ผู้นำนิเสธ ผลของการให้ทฤษฎีการสร้างผู้นำ จึงทำให้เกิดการระดมความร่วมมือปฏิบัติงานอย่างมีขวัญกำลังใจ งานมีคุณภาพ มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และร่วมรับผิดชอบ ดังนั้น การสร้างผู้นำที่ดี ย่อมจะนำไปสู่ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ด้วยดีนั่นเอง

5. ทฤษฎีการใช้วิธีและระบบทางการบริหาร คือ การใช้ระบบบริหารในการระดมความร่วมมือ เป็นวิธีหนึ่งที่ยากเพราะใช้กฎหมาย ระเบียบ แบบแผน เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ แต่อย่างไรก็ตาม ผลของความร่วมมือยังไม่มีระบบใดที่ดีที่สุดในเรื่องการบริหาร เพราะธรรมชาติของคน ถ้าทำงานตาม ความสมัครใจอย่างตั้งใจไม่มีใครบังคับก็จะทำงานด้วยความรัก แต่ไม่ควบคุมเลยก็ไม่เป็นไปตาม นโยบายและความจำเป็นของรัฐ เพราะการใช้ระบบบริหาร เป็นการให้ปฏิบัติตามนโยบายเพื่อให้บรรลุ เป้าหมายเพิ่มความคาดหวังผลประโยชน์

2.3 กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 กลุ่มกิจกรรม ได้แก่

1. กิจกรรมมหาวิทยาลัย หมายถึง กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาทุกคน ต้องเข้าร่วม และต้องเข้าร่วมกิจกรรมให้ครบ

2. กิจกรรมพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นบัณฑิตพึงประสงค์ หมายถึง กิจกรรมที่มุ่งส่งเสริม ให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีคุณลักษณะของบัณฑิตพึงประสงค์ (Ideal Graduates) อันได้แก่ มีความคิดเชิงสร้างสรรค์ มีทักษะในการประกอบอาชีพ รู้จักใช้สื่อ เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีทักษะในการสื่อสาร มีคุณภาวะทางสังคม และมีทักษะด้านวิทยาศาสตร์

และเทคโนโลยี โดยนักศึกษาจำเป็นต้องเข้าร่วม แต่นักศึกษาสามารถเลือกกิจกรรมที่จะเข้าร่วมได้ โดยมหาวิทยาลัยได้กำหนดกิจกรรมไว้ 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 กิจกรรมวิชาการและวิชาชีพ (Academic and Vocational Activities) คือ กิจกรรมที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย คณะ หน่วยงานอื่นๆ ภายในมหาวิทยาลัย หรือกิจกรรมที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นกิจกรรมด้านวิชาการและวิชาชีพที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ ความเชี่ยวชาญในทักษะด้านต่างๆ ทั้งเชิงความคิดสร้างสรรค์ และการฝึกปฏิบัติด้านอาชีพ เช่น การฝึกอบรม การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนาเชิงวิชาการ การแข่งขันทางวิชาการ การพัฒนาบุคลิกภาพ เป็นต้น

2.2 กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ (Sport and Recreation Activities) คือ กิจกรรมที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย คณะ หน่วยงานอื่นๆ ภายในมหาวิทยาลัย หรือกิจกรรมที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นกิจกรรมด้านกีฬา และนันทนาการที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง ตลอดจนสร้างความสามัคคีระหว่างกัน เช่น กีฬา RMUTP เกมส์ กีฬามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแห่งประเทศไทย กิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ กิจกรรมรณรงค์ หรือฝึกอบรมเกี่ยวกับสุขภาพและการลดละเลิก สารเสพติด เป็นต้น

2.3 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อม (Social or Environment Activities) คือ กิจกรรมที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย คณะ หน่วยงานอื่นๆ ภายในมหาวิทยาลัย หรือกิจกรรมที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักการบำเพ็ญประโยชน์ และรักษาสีงแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย รวมทั้งกิจกรรมสร้างสรรค์สังคม ตลอดจนกิจกรรมส่งเสริมจิตอาสา จิตสาธารณะ เช่น ค่ายอาสา พัฒนาชนบท กิจกรรมบริจาคโลหิต กิจกรรมอนุรักษ์แหล่งน้ำ ล้ำคลอง กิจกรรมปลูกป่า เป็นต้น

2.4 กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม (Morality Activities) คือ กิจกรรมที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย คณะ หน่วยงานอื่นๆ ภายในมหาวิทยาลัย หรือกิจกรรมที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีคุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม มีความซื่อสัตย์ ความกตัญญู กตเวที ฯลฯ เช่น โครงการธรรมะสอนใจ กิจกรรมทำดีเพื่อพ่อ เป็นต้น

2.5 กิจกรรมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม (Art and Cultural Activities) คือ กิจกรรมที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย คณะ หน่วยงานอื่นๆ ภายในมหาวิทยาลัย หรือกิจกรรมที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมที่ส่งเสริม ปลูกฝังให้นักศึกษาเรียนรู้สังคมพหุวัฒนธรรม รู้จักศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม ขนบธรรมเนียมประเพณี

สำคัญต่างๆ ของไทย ตลอดจนการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามไปยังบุคคลอื่นนอกสถาบัน เช่น กิจกรรมวันสงกรานต์ไทย กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา และวันสำคัญทางศาสนาต่างๆ กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมต่างประเทศ เป็นต้น

3. กิจกรรมเลือกเสรี หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างอิสระจาก แหล่งกิจกรรมภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

สรุปจากข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จะเห็นว่า มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้นักศึกษาทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม และต้องเข้าร่วมให้ครบทุกด้าน ในการศึกษาครั้งนี้ได้นำแรงจูงใจ ประโยชน์และอุปสรรคของการเข้าร่วมกิจกรรมมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย เพื่อดำเนินการปรับปรุงพัฒนากิจกรรมนักศึกษาให้มีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรสวรรค์ สายธร (2550) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 350 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ พบว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาตามศาสนาในกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความสำคัญหรือประโยชน์ที่ได้รับ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา การประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา ส่วนนักศึกษาที่มีเพศและระดับชั้นปีต่างกันมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

ภาวดี ศรีสังข์งาม (2550) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี พบว่า จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ กีฬา กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนา กิจกรรมสัมมนา กิจกรรมคุณธรรมจริยธรรม และกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม นักศึกษาชายและหญิงมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน ในกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แต่กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พรทิพย์ มั่งคั่ง (2550) ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 272 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม พบว่า ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิตโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก กิจกรรมที่นิสิตต้องการเข้าร่วมมากที่สุดตามลำดับคือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านวิชาการ ด้านกีฬา และด้านศิลปวัฒนธรรม ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมจำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต จำแนกตามระดับ ชั้นปี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วรรณัฐ ถ้ำทองถวิล และคณะ, 2552 การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรม นักศึกษาของวิทยาลัยราชพฤกษ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ชั้นปีที่ 1.3 จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามีหลายลักษณะ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรม ร่วมบริจาคเงิน ร่วมเตรียมงาน และวางแผนจัดกิจกรรม นักศึกษา ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เพราะเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกัน และได้ทำงานเป็นทีมมากที่สุด รองลงมาคือ ได้เสริมสร้างความสามัคคีภายในหมู่คณะและระหว่างเพื่อน เสริมสร้างความรับผิดชอบ ได้ความสนุกสนานผ่อนคลายกับกิจกรรม เสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม ได้เรียนรู้การมีจิตอาสา และการเสียสละ

กมลรัตน์ หนูสวี (2553) การมีส่วนร่วมและความต้องการกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมและความต้องการกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี 8 คณะ มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ เก็บข้อมูลจากนักศึกษา จำนวน 388 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามชนิดตอบด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ และค่าไคสแควร์ พบว่า นักศึกษาหญิง ชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี อุตสาหกรรม มีส่วนร่วมในกิจกรรม Fleshy Game มากที่สุด และมีส่วนร่วมในกิจกรรม Mini Sport น้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากนักศึกษาทั้งหมด พบว่ามีความต้องการสูงสุด คือ ด้านกิจกรรมนันทนาการและบันเทิงต้องการให้มีสนามกีฬาในร่ม (99.74%) การมีส่วนร่วมกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ ระหว่างเพศ ชั้นปี และคณะวิชา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศศิธร โรจน์สงคราม (2553) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ จำนวน 343 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Coefficient of correlation) พบว่านักศึกษามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่มีการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล การมีส่วนร่วมในหารการดำเนินงาน และการมีส่วนร่วมในการวางแผน ตามลำดับ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปี ค่าใช้จ่ายรายเดือน ระดับผลการเรียน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอายุ หลักสูตร สถานภาพครอบครัวผู้ปกครองของนักศึกษา สถานที่พักอาศัย และแหล่งที่มาของค่าใช้จ่ายรายเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน ปัจจัยการตัดสินใจเข้าร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา คือ ด้านทัศนคติ ความรู้ความเข้าใจ การสนับสนุนของวิทยาลัย การสนับสนุนของผู้ปกครอง แรงผลักดันจากเพื่อน ระยะเวลาในการทำกิจกรรม และสถานที่ตั้งของวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน

นราธิป ปากหวาน (2555) ความต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาถึงลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของนักศึกษาภาคพิเศษ (2) เพื่อทราบถึงความต้องการของนักศึกษาภาคพิเศษในการเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น (3) เพื่ออธิบายถึงปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา กลุ่มประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคพิเศษ จำนวน 98 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็นด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นหรือตามระดับชั้นจากนักศึกษาภาคพิเศษ 4 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และคณะวิทยาการจัดการ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความตรงของเนื้อหาและการทดสอบความเที่ยง โดยใช้ค่าความเที่ยง 0.95 และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ พบว่าผู้ใช้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เคยเข้าร่วมกิจกรรมมาแล้วอย่างน้อยคนละ 1 ครั้ง การเข้าร่วมกิจกรรมแต่

ละครึ่งได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวเป็นอย่างดี วันเสาร์-อาทิตย์หลังเลิกเรียนเป็นเวลาเหมาะสมสำหรับจัดกิจกรรมให้กับนักศึกษาภาคพิเศษ สำหรับกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นมีความเหมาะสม แต่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการเกี่ยวกับความต่อเนื่องและระยะเวลาที่สั้นเกินไป ปัจจัยหรือสาเหตุที่เข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมคือ ช่วยเสริมสร้างให้ตนเองเกิดความคิดสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาภาคพิเศษมีความต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยและสโมสรนักศึกษาจัดขึ้นในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านพัฒนากิจกรรมนักศึกษา ด้านปลูกจิตสำนึก หน้าที่ บทบาทของนักศึกษา ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านการบริการนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ไม่ปรากฏปัญหาหรืออุปสรรคที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาภาคพิเศษ

จตุรวัฒน์ ฝืนรัมย์ (2557) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2556 มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาสภาพกิจกรรมนักศึกษาที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจ (2) เพื่อศึกษาปัญหาการมีส่วนร่วมและความเพียงพอของกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (3) เพื่อศึกษาประโยชน์ที่ได้รับจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 400 คน วิเคราะห์โดยการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย สรุปได้ดังนี้ ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม อยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมชมรมนักศึกษาตอบสนองความต้องการและความสนใจ ชมรมที่นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุดคือ ชมรมอนุรักษ์สภาพแวดล้อม และชมรมแบดมินตัน กิจกรรมชมรมนักศึกษาที่มีความเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษาในการทำกิจกรรม นักศึกษา ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของนักศึกษาคือ เวลาเรียน การได้รับข้อมูลข่าวสารของกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยที่เข้าถึงนักศึกษามากที่สุด คือ FACEBOOK นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมนักศึกษาในระดับมาก และการบริการของงานกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ปัญหาสำคัญที่ทำให้นักศึกษาไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม คือ ความเหนื่อยล้าจากการเรียน สถานที่ทำกิจกรรมไม่เอื้ออำนวย กิจกรรมไม่น่าสนใจ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรม

ฮาโรลด์ (Harrold, 1967 อ้างถึงใน สุภาพร จตุภัทร และคณะ, 2549) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการควบคุมการจัดกิจกรรมนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อค้นหาหลักเกณฑ์ที่จะใช้

ควบคุมกิจกรรมนักศึกษา ผลการวิจัย วัตถุประสงค์ที่เหมาะสมสำหรับการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา คือการปลูกฝัง สร้างเสริมพัฒนาการ และส่งเสริมบุคลิกภาพทุกด้านของ นักศึกษา นโยบายการควบคุมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยควรขึ้นอยู่กับเหตุผล และผล ทางด้านคุณธรรม วัฒนธรรม ควรกำหนดขอบเขตให้กว้างๆ และยืดหยุ่นพอสมควร การเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษาเป็นบทบาทที่ทางมหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุน พร้อมทั้งยอมรับการ เปลี่ยนแปลงค่านิยมทางสังคมที่เกิดขึ้นของนักศึกษา

เฟรดเดอริค (Frederick I. Herzberg อ้างถึงใน นิพนธ์ กาญจนกุล, 2548) ได้ทำการ วิเคราะห์องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุให้นักศึกษาไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ มักมาจากสาเหตุ หลายประการ เช่น นักศึกษาไม่ว่างในเวลาจัดกิจกรรม นักศึกษาต้องทำงานหารายได้พิเศษ หรือต้องทำงานที่บ้าน สถานที่พักไกลจากสถานศึกษา การคมนาคมไม่สะดวก ไม่สามารถจ่ายค่า กิจกรรมนั้นๆ ได้ เป็นคนเก็บตัว ซ้ำร้าย ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมและมีความ ขัดแย้งในเรื่องเชื้อชาติ หรือศาสนา ซึ่งจะพบว่ารายได้ของนักศึกษาก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ประการหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรม

แมคเคย์ (Mckraig, 1982 อ้างถึงใน นิพนธ์ กาญจนกุล, 2548) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของการมีส่วนร่วมในองค์การนักศึกษาและความพึงพอใจต่อ มหาวิทยาลัย ผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งส่วนมากร้อยละ 80 คือผู้ที่เคยมีส่วนร่วมในองค์การนักศึกษาระบุ ว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาต่อ มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.1 ตารางสังเคราะห์เพื่อการทบทวนวรรณกรรม

ชื่อผู้แต่ง	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่ม	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย	ตัวแปรที่ใช้สำหรับการศึกษา	ผลการศึกษาที่ได้
พรสวรรค์ สายธรร (2550)	วิจัยเชิงสำรวจ	นักศึกษา มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต จำนวน 350 คน	แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์	เพศ และชั้นปี	พบว่า ความสำคัญหรือประโยชน์ที่ได้รับ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
ภาวดี ศรีสังข์งาม (2550)	วิจัยเชิงสำรวจ	นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี	แบบสอบถาม	เพศ และชั้นปี	พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกันในกิจกรรม ศิลปวัฒนธรรม แต่แตกต่างกันในกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนา
พรทิพย์ มั่งคั่ง (2550)	วิจัยเชิงสำรวจ	นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 272 คน	แบบสอบถาม	ชั้นปีที่ศึกษา	พบว่า ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต จำแนกตามระดับ ชั้นปี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
วรรณัฐ ถ้ำทองถวิล และคณะ, (2552)	วิจัยเชิงสำรวจ	นักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 300 คน	แบบสอบถาม	ชั้นปีที่ศึกษา	พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามีหลายลักษณะ ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

ตารางที่ 2.1 ตารางสังเคราะห์เพื่อการทบทวนวรรณกรรม (ต่อ)

ชื่อผู้แต่ง	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่ม	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย	ตัวแปรที่ใช้สำหรับการศึกษา	ผลการศึกษาที่ได้
กมลรัตน์ หนูสวี่ (2553)	วิจัยเชิงสำรวจ	นักศึกษาระดับปริญญาตรี 8 คน มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ จำนวน 388 คน	แบบสอบถาม	เพศ ชั้นปี คณะที่ศึกษา	พบว่า การมีส่วนร่วมกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
ศศิธร โรจน์สงคราม (2553)	วิจัยเชิงสำรวจ	นักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 343 คน	แบบสอบถาม	เพศ ชั้นปี ค่าใช้จ่ายรายเดือน ระดับผลการเรียน การเรียน	พบว่า เพศ ชั้นปี ค่าใช้จ่ายรายเดือน ระดับผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามีนัยสำคัญที่ระดับ .05
นราธิป ปากหวาน (2555)	วิจัยเชิงสำรวจ	นักศึกษาคณะพิเศษ 4 คณะ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 98 คน	แบบสอบถาม	อายุ, สถานภาพสมรส, อาชีพ, รายได้, ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม และความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรม	พบว่า นักศึกษาคณะพิเศษมีความต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยและสโมสรนักศึกษาจัดขึ้นในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน
จตุรวัฒน์ ฝืนรัมย์ (2557)	วิจัยเชิงสำรวจ	นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 400 คน	แบบสอบถาม	เพศ ชั้นปี คณะที่ศึกษา	พบว่า ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีขั้นตอนในการศึกษา ดังนี้

- 3.1 วิธีการศึกษา
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้
- 3.6 เกณฑ์การแปลผล

3.1 วิธีการศึกษา

ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.1.2 ขั้นตอนที่ 2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งกำลังศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2558 ทุกชั้นปี ของ 9 คณะ ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ จำนวน 11,307 คน (ข้อมูลจากสำนักวิชาการและงานทะเบียน มทร.พระนคร เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2558)

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้ง 9 คณะ ซึ่งกำลังศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างตามขั้นตอน ดังนี้

3.2.2.1 ผู้วิจัยใช้แบ่งตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified) เป็นการกำหนดพื้นที่ที่ต้องการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้ง 9 คณะ ซึ่งกำลังศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3.2.2.2 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane, 1973) ซึ่งกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 ดังนี้

$$\text{สูตรในการคำนวณ } n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่

n	=	จำนวนตัวอย่าง
N	=	จำนวนประชากร
e	=	ความคลาดเคลื่อนที่กำหนดว่าจะเป็น .05
n	=	$\frac{11,307}{1 + 11,307(.05)^2}$
n	=	386

เมื่อแทนค่าขนาดของประชากรในสูตร จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 386 ตัวอย่าง โดยมีความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพราะฉะนั้นเพื่อความสะดวกในการประเมินผลและความสมบูรณ์ของข้อมูล ผู้วิจัยจึงขอเก็บตัวอย่างเพิ่ม 14 ตัวอย่าง รวมเป็นขนาดตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ซึ่งถือได้ว่าผ่านเกณฑ์ตามที่เงื่อนไขกำหนด คือไม่น้อยกว่า 386 ตัวอย่าง

3.2.2.3 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นวิทยาเขตที่ศึกษา โดยใช้การ
 คำนวณสัดส่วนตัวอย่างขนาดของประชากร (Proportional in Size) โดยคำนวณตามสูตร ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนนักศึกษาแต่ละวิทยาเขต}}{\text{จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร}}$$

ตารางที่ 3.1 ตารางการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิทยาเขต

การคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิทยาเขตที่ศึกษา โดยคำนวณ
 เป็นสัดส่วนกับขนาดประชากร ได้ดังนี้

วิทยาเขต	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนตัวอย่าง (คน)
วิทยาเขตเทเวศร์ - คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 749 คน - คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน จำนวน 761 คน	1,510	54
วิทยาเขตโชติเวช - คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 1,643 คน - คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ จำนวน 505 คน	2,148	76
วิทยาเขตพณิชยการพระนคร - คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 3,992 คน - คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 863 คน - คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอฯ จำนวน 466 คน	5,321	188
วิทยาเขตพระนครเหนือ - คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 351 คน - คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 1,977 คน	2,328	82
รวม	11,307	400

กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Proportional Stratified Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจะทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาทั้ง 9 คณะ ในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งจะเก็บข้อมูลให้ครบ 400 คน ดังตัวอย่างสัดส่วนที่กำหนดไว้

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการแบบรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา คณะ สถานภาพครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ครอบครัว ที่พักอาศัยของนักศึกษา จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

3.4 เกณฑ์การแปรผล

การวิจัยในครั้งนี้ กำหนดเกณฑ์การแปรผลค่าเฉลี่ย ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2552)

$$\begin{aligned} \text{สูตรการหาอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \end{aligned}$$

	=	0.80
คะแนนเฉลี่ย		ระดับความคิดเห็น
4.21 - 5.00		มากที่สุด
3.41 - 4.20		มาก
2.61 - 3.40		ปานกลาง
1.81 - 2.60		น้อย
1.00 - 1.80		น้อยที่สุด

3.5 การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

3.5.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการมีส่วนร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถาม

3.5.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมในการมีส่วนร่วมกิจกรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

3.5.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา และปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.5.4 นำแบบสอบถามทดลองใช้ (Try – Out) กับนักศึกษา จำนวน 30 คน และนำมาตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach 's alpha ซึ่งได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือไม่น้อยกว่า 0.70 (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2554) โดยค่า reliability ของแบบสอบถามนี้ได้เท่ากับ 0.94 ถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้ สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.6.1 การประมวลผลข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัย มีขั้นตอน ดังนี้

3.6.1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม

3.6.1.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสลงในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์

ตามลำดับ

3.6.1.3 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สำหรับการวิจัย

3.6.1.4 ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

3.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐาน โดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

3.6.2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

3.6.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.6.3 การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ค่าสถิติ t-test และ F-test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) กรณีพบว่ามีความสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe's Method

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 400 ชุด ซึ่งผู้ศึกษาได้นำเสนอออกเป็น 3 ส่วนด้วยกัน คือ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

4.1 ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ (n = 400)

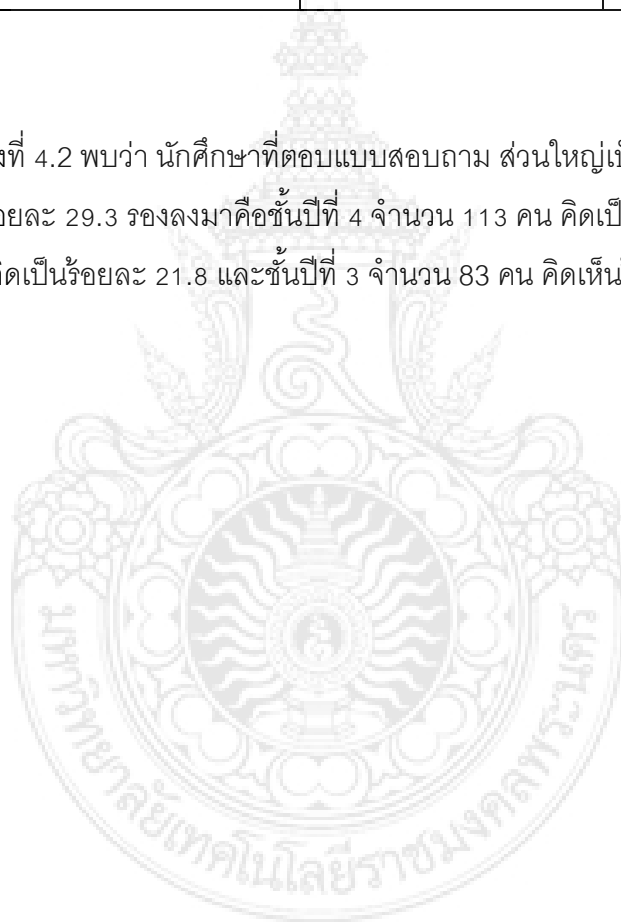
เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	219	54.8
หญิง	181	45.2
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 และเพศหญิง จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.2

ตาราง 4.2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปี (n = 400)

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	117	29.3
ชั้นปีที่ 2	87	21.8
ชั้นปีที่ 3	83	20.8
ชั้นปีที่ 4	113	28.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมาคือชั้นปีที่ 4 จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 และชั้นปีที่ 3 จำนวน 83 คน คิดเห็นร้อยละ 20.8 ตามลำดับ

ตาราง 4.3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามวิทยาเขต (n = 400)

วิทยาเขต	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาเขตเทเวศร์ - คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 27 คน - คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน จำนวน 27 คน	54	13.5
วิทยาเขตโชติเวช - คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 58 คน - คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ จำนวน 18 คน	76	19
วิทยาเขตพันธชยการพระนคร - คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 141 คน - คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 31 คน - คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จำนวน 16 คน	188	47
วิทยาเขตพระนครเหนือ - คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 12 คน - คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 70 คน	82	20.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาวิทยาเขตพันธชยการพระนคร จำนวน 188คน คิดเป็นร้อยละ 47 รองลงมาคือวิทยาเขตพระนครเหนือ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 วิทยาเขตโชติเวช จำนวน 76 คน คิดเป็น ร้อยละ 19 และ วิทยาเขตที่น้อยที่สุดคือ วิทยาเขตเทเวศร์ จำนวน 54 คน คิดเห็นร้อยละ 1.35 ตามลำดับ

ตาราง 4.4 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามสถานภาพครอบครัว (n = 400)

สถานภาพครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน	289	72.25
บิดา-มารดาหย่าร้าง หรือแยกกันอยู่เพราะอาชีพ	59	14.75
บิดาหรือมารดาเสียชีวิตหรือทั้งคู่ / หรือแยกกันอยู่เพราะอาชีพ	52	13
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ มีบิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 72.25 รองลงมาคือ บิดา-มารดาหย่าร้าง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 ส่วนบิดาหรือมารดาเสียชีวิตหรือทั้งคู่ / แยกกันอยู่เพราะอาชีพ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13 ตามลำดับ

ตาราง 4.5 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว (n = 400)

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
จำนวน 1-3 คน	127	31.75
ตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป	273	68.25
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ มีสมาชิกในครอบครัว ตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป มีจำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 68.25 และจำนวน 1-3 คน มีจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 ตามลำดับ

ตาราง 4.6 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามรายได้ครอบครัว (บาท/เดือน) (n = 400)

รายได้ครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	46	11.5
10,000-19,999 บาท	85	21.3
20,000-29,999 บาท	77	19.3
30,000-39,999 บาท	89	22.3
40,000-49,000 บาท	38	9.5
มากกว่า 50,000 บาท	65	16.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้ครอบครัว คือ มากกว่า 30,000-39,999 บาท จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 รองลงมา คือ 10,000-19,999 บาท จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 และ 20,000-29,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.3 น้อยที่สุด คือ 40,000-49,999 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ตาราง 4.7 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามที่พักอาศัยของนักศึกษา (n = 400)

ที่พักอาศัยของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
พักบ้านของตนเอง /บ้านญาติ	243	60.75
บ้านเช่า	44	11.0
หอพัก	113	28.25
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในบ้านพักของตนเอง /บ้านญาติ จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.75 รองลงมาคือ หอพัก จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.25 น้อยที่สุดคือบ้านเช่า จำนวน 44 คน เป็นร้อยละ 11.0 ตามลำดับ

4.2 ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตาราง 4.8 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อ

การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. สิ่งจูงใจในการ เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	3.56	0.811	มาก
2.อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม	3.46	1.068	มาก
3.ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม	3.98	0.739	มาก
ภาพรวม	3.67	0.872	มาก

จากตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ในภาพรวมระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.67 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.98 รองลงมาคือ สิ่งจูงใจในการ เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.56 และอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.46 ตามลำดับ

ตาราง 4.9 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ด้านสิ่งจูงใจในการ เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

การเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น								จัด อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ	
1. สิ่งจูงใจในการ เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา									
1.1 การเข้าร่วมกิจกรรม เป็นการเพิ่มพูน ความรู้	106 (26.5)	200 (50.0)	89 (22.3)	5 (1.3)	0 (0)	4.02	0.73	มาก	2
1.2 การเข้าร่วมกิจกรรม เป็นการพัฒนา ความสามารถ	88 (22.0)	220 (55.0)	87 (21.8)	5 (1.3)	0 (0)	3.98	0.70	มาก	4
1.3 การเข้าร่วมกิจกรรม ช่วยสร้างประสบการณ์ การดำเนินชีวิตและ การทำงาน	108 (27.0)	199 (49.8)	82 (20.5)	11 (2.8)	0 (0)	4.01	0.77	มาก	3
1.4 การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้มีโอกาสช่วยเหลือ สังคม	90 (22.5)	210 (52.5)	81 (20.3)	17 (4.3)	2 (0.5)	3.92	0.80	มาก	5
1.5 การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้รู้จักคนมากและมี เพื่อนมากขึ้น	124 (31.0)	185 (46.3)	77 (19.3)	14 (3.5)	0 (0)	4.05	0.80	มาก	1
1.6 นักศึกษาเข้าร่วม กิจกรรมด้วยความสมัคร ใจ	102 (25.5)	177 (44.3)	101 (25.3)	20 (5.0)	0 (0)	3.90	0.84	มาก	6
1.7 การเข้าร่วมกิจกรรม ไม่มีผลต่อการพิจารณา ผลการเรียน	75 (18.8)	159 (39.8)	116 (29.0)	32 (8.0)	18 (4.5)	3.60	1.02	มาก	8

ตาราง 4.9 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ด้านสิ่งจูงใจในการ เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ต่อ

การเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น								จัด อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	\bar{X}	S.D	ระดับ แรงจูงใจ	
1. สิ่งจูงใจในการ เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา (ต่อ)									
1.8 การเข้าร่วม กิจกรรมทำให้มีโอกาส ได้รับคัดเลือกเข้า ทำงานมากกว่าผู้ที่ไม่ เข้าร่วมกิจกรรม	96 (24.0)	197 (49.3)	89 (22.3)	16 (4.0)	2 (0.5)	3.92	0.81	มาก	5
1.9 เพื่อนมีส่วนร่วมใน การให้คำแนะนำการทำ กิจกรรม	81 (20.3)	190 (47.5)	112 (28.0)	12 (3.0)	5 (1.3)	3.82	0.83	มาก	7

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ด้านสิ่งจูงใจในการ เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา อยู่ในระดับมาก ทุกหัวข้อ โดยมีหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้รู้จักคนมากและมีเพื่อนมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.05 รองลงมาคือ การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการเพิ่มพูนความรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.02 การเข้าร่วมกิจกรรมช่วยสร้างประสบการณ์การดำเนินชีวิตและการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 4.01 การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการพัฒนาความสามารถ มีค่าเฉลี่ย 3.98 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีโอกาสช่วยเหลือสังคม และการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีโอกาสได้รับคัดเลือกเข้าทำงานมากกว่าผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 3.92 นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ มีค่าเฉลี่ย 3.90 และเพื่อนมีส่วนร่วมในการให้คำแนะนำการทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.82 ส่วนหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมไม่มีผลต่อการพิจารณาผลการเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.60 ตามลำดับ

ตาราง 4.10 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ด้านอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม

การเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น							ระดับ แรงจูงใจ	จัด อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	\bar{X}	S.D		
2.อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม									
2.1 การเข้าร่วม กิจกรรมทำให้ต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมาก	48 (12.0)	187 (42.3)	124 (31.0)	32 (8.0)	27 (6.8)	3.45	1.03	มาก	2
2.2 การเข้าร่วม กิจกรรมมีแต่ความ ยากลำบากเหน็ด เหนื่อยและยุ่งยาก	64 (16.0)	177 (29.3)	143 (35.8)	58 (14.5)	18 (4.5)	3.38	1.06	ปานกลาง	4
2.3 การเข้าร่วม กิจกรรมมีผลกระทบต่อ การเรียน	59 (14.8)	144 (36.0)	126 (31.5)	56 (14.0)	15 (3.8)	3.44	1.02	มาก	3
2.4 มหาวิทยาลัยมี สภาพแวดล้อมไม่ เหมาะสมกับการทำ กิจกรรม	71 (17.8)	163 (40.8)	103 (25.8)	49 (12.3)	14 (3.5)	3.57	1.03	มาก	1
2.5 มหาวิทยาลัยมี สถานที่จัดกิจกรรมที่ เพียงพอ	86 (21.5)	132 (33.0)	85 (21.3)	69 (17.3)	28 (7.0)	3.45	1.20	มาก	2

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ด้านอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม อยู่ในระดับมาก โดยมีหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มหาวิทยาลัยมีสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมกับการทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.57 รองลงมาคือ การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมาก และ

มหาวิทยาลัยมีสถานที่จัดกิจกรรมที่เพียงพอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 การเข้าร่วมกิจกรรมมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 3.44 ส่วนหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมมีแต่ความยากลำบากเห็นดเห็น้อยและยุ่งยาก มีค่าเฉลี่ย 3.38 ตามลำดับ

ตาราง 4.11 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น							ระดับแรงจูงใจ	จัดอันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D		
3.ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม									
3.1 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีบุคลิกภาพความเป็นผู้นำและมีวุฒิภาวะมากขึ้น	82 (20.5)	209 (52.3)	98 (24.5)	11 (2.8)	0 (0)	3.9 1	0.7 4	มาก	6
3.2 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีความรับผิดชอบมากขึ้น	93 (23.3)	191 (47.8)	107 (26.8)	9 (2.3)	0 (0)	3.9 2	0.7 6	มาก	5
3.3 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีความรับผิดชอบในการทำงานเป็นหมู่คณะ	116 (29.0)	223 (55.8)	54 (13.5)	6 (1.8)	1 (0.3)	4.1 2	0.7 0	มาก	1
3.4 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ	89 (22.3)	217 (54.3)	87 (21.8)	7 (1.8)	0 (0)	3.9 7	0.7 1	มาก	3
3.5 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีมุมมองกว้างขึ้น	91 (22.8)	229 (57.3)	71 (17.8)	9 (2.3)	0 (0)	4.0 1	0.7 0	มาก	2

ตาราง 4.11 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม

กิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม ต่อ

การเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น							ระดับ แรงจูงใจ	จัด อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	\bar{X}	S.D		
3.ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม (ต่อ)									
3.6 การเข้าร่วม กิจกรรมเป็นการใช้ เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์	102 (25.5)	193 (48.3)	90 (22.5)	15 (3.8)	0 (0)	3.96	0.79	มาก	4

จากตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับมากทุกหัวข้อ โดยมีหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีความรับผิดชอบในการทำงานเป็นหมู่คณะ มีค่าเฉลี่ย 4.12 รองลงมาคือ การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีมุมมองกว้างขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.01 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ย 3.97 การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีค่าเฉลี่ย 3.96 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีความรับผิดชอบมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.92 และการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีบุคลิกภาพความเป็นผู้นำและมีวุฒิภาวะมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.91 ส่วนหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีบุคลิกภาพความเป็นผู้นำและมีวุฒิภาวะมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.91 ตามลำดับ

4.3 ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สมมติฐานที่ 1

นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่แตกต่างกัน

ตาราง 4.12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D	t	sig
ชาย	219	3.80	0.49	-0.82	0.41
หญิง	181	3.84	0.53		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยต่อระดับความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมากกว่าเพศชาย แต่เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่าเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน ($t = -0.82, p = 0.41$)

สมมติฐานที่ 2

นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่แตกต่างกัน

ตาราง 4.13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม

กิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	\bar{x}	S.D
ชั้นปีที่ 1	3.71	0.48
ชั้นปีที่ 2	3.80	0.53
ชั้นปีที่ 3	3.81	0.44
ชั้นปีที่ 4	3.95	0.55
รวม	3.81	0.51

*p<.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่าในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.81 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.95 รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 3.81 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 3.80 และ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 3.71 ตามลำดับ

ตาราง 4.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อ การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามชั้นปี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	3	3.47	1.16	4.58	0.004*
ภายในกลุ่ม	396	99.94	.252		
รวม	399	103.31			

*p<.05

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน ในตาราง 4.13 พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 4.58, p = 0.04$) จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ต่อไป

ตาราง 4.15 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยชั้นปีกับความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชั้นปี	\bar{X}	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1	3.71	-	-0.083	-0.102	-0.242*
ชั้นปีที่ 2	3.73		-	-0.019	-0.160
ชั้นปีที่ 3	3.81			-	-0.141
ชั้นปีที่ 4	3.95				-

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.15 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ เชฟเฟ่ (Scheffe') พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 3.71$) มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา น้อยกว่า ชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.95$)

สมมติฐานที่ 3

นักศึกษาที่อยู่คณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่แตกต่างกัน

ตาราง 4.16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วม

กิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะ

คณะ	\bar{x}	S.D
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	3.99	0.43
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	3.85	0.55
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	3.44	0.52
บริหารธุรกิจ	3.89	0.52
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.34	0.52
วิศวกรรมศาสตร์	3.67	0.42
ศิลปศาสตร์	3.74	0.41
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	3.90	0.54
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	3.82	0.57
รวม	3.82	0.51

จากตารางที่ 4.16 พบว่าในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.82 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.99 รองลงมาคือ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มีค่าเฉลี่ย 3.90 คณะบริหารธุรกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.89 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 3.85 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีค่าเฉลี่ย 3.82 คณะศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 3.74 คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 3.67 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มีค่าเฉลี่ย 3.44 และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ย 3.34 ตามลำดับ

ตาราง 4.17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
จำแนกตามคณะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	8	6.30	0.79	3.17	0.002*
ภายในกลุ่ม	391	97.02	.25		
รวม	399	103.31			

* $p < .05$

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน ในตาราง 4.16 พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ต่างกันมีความเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 3.17, p = 0.002$) จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ต่อไป

จากตารางที่ 4.18 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ เชฟเฟ่ (Scheffe') พบว่า นักศึกษาที่อยู่คณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่

1. คณะบริหารธุรกิจ ($\bar{X} = 3.89$) มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา มากกว่าคณะศิลปศาสตร์ ($\bar{X} = 3.73$)
2. คณะวิศวกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 3.66$) มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา น้อยกว่า คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ ($\bar{X} = 3.82$)

ตารางที่ 4.19 สรุปการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
3. นักศึกษาที่อยู่คณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

จากตารางที่ 4.19 ผลสรุปการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน และอยู่คณะต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็น ต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร เพื่อ เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และเพื่อเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ ชั้นปี คณะ ที่ศึกษา สถานภาพครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ครอบครัว และที่พักอาศัยของ นักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลในรูปของค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance) จากนั้นนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการประเมินผลหาค่าทางสถิติ ต่อไป

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็น ร้อยละ 54.8 ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 29.3 วิทยาเขตพณิชยการพระนคร คิดเป็นร้อยละ 47 บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 72.3 จำนวนสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 68.25 รายได้ครอบครัว (บาท/เดือน) 30,000-39,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.3 ที่พักอาศัยบ้านของตนเอง/บ้านญาติ คิดเป็นร้อยละ 60.75

5.1.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.67 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีผลการศึกษา ดังนี้

5.1.2.1 ด้านสิ่งจูงใจในการ เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกหัวข้อ มีค่าเฉลี่ย 3.56

5.1.2.2 ด้านอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.46

5.1.2.3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกหัวข้อ มีค่าเฉลี่ย 3.98

5.1.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

5.1.3.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน

5.1.3.2 นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

5.1.3.3 นักศึกษาที่อยู่คณะต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แตกต่างกัน

5.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ มั่งคั่ง, 2550 ที่พบว่า ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิติตอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ว่า การสำเร็จการศึกษา นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาในทุกหมวดวิชา และมีผลการเรียนผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ในกรณีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนวิชาโครงการ หรือวิชาที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีลักษณะเป็นการศึกษาค้นคว้าหรือทดลอง มีการประยุกต์วิชาที่ประกอบการทำงานในลักษณะภาคินพนธ์ตามคู่มือมหาวิทยาลัยกำหนด เมื่อผ่านการ

ประเมินผลการเรียนแล้ว นักศึกษาต้องส่งรายงานฉบับสมบูรณ์จำนวนห้าเล่ม พร้อมแผ่นบันทึกข้อมูลต่อสาขาวิชา จึงจะสำเร็จการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2538 (อ้างถึงใน พรสวรรค์ สายธร, 2550) ที่ว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อการพัฒนา นิสิต นักศึกษาด้านต่างๆ นอกเหนือจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าว เป็นไปโดยความสมัครใจของนิสิตนักศึกษา และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนในวิชาใดวิชาหนึ่ง กิจกรรมที่มีจุดหมายในการพัฒนา นิสิตนักศึกษา

5.2.1 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ มั่งคั่ง, 2550 ที่พบว่า ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม นิสิตอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีผล การศึกษา ดังนี้

5.2.1.1 ด้านสิ่งจูงใจในการ เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมากทุก หัวข้อ ซึ่งหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้รู้จักคนมากและมีเพื่อนมากขึ้น ส่วนหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมไม่มีผลต่อการพิจารณาผลการเรียน ซึ่งแตกต่างกับ งานวิจัยของ ศศิธร โรจน์สงคราม, 2553 ที่พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเข้าร่วมใน กิจกรรมของนักศึกษา คือ ด้านทัศนคติ ความรู้ความเข้าใจ การสนับสนุนของวิทยาลัย การสนับสนุนของผู้ปกครอง แรงผลักดันจากเพื่อน

5.2.1.2 ด้านอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งหัวข้อที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มหาวิทยาลัยมีสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมกับการทำกิจกรรม ส่วนหัวข้อที่มี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมมีแต่ความยากลำบากเหน็ดเหนื่อยและยุ่งยาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จตุรวัฒน์ ผนังรัมย์, 2557 ที่พบว่า ปัญหาสำคัญทำให้นักศึกษาไม่ได้ เข้าร่วมกิจกรรม คือ ความเหนื่อยล้าจากการเรียน สถานที่ทำกิจกรรมไม่เอื้ออำนวย อาจเป็น เพราะมหาวิทยาลัยมีพื้นที่จำกัด

5.2.1.3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมากทุก หัวข้อ ซึ่งหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีความรับผิดชอบในการทำงาน เป็นหมู่คณะ ส่วนหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีบุคลิกภาพความเป็น ผู้นำและมีวุฒิภาวะมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณัฐ ถ้ำทองถวิล และคณะ, 2552 ที่ พบว่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เพราะเห็นว่ากิจกรรมช่วยให้ได้ เรียนรู้การอยู่ร่วมกัน และได้ทำงานเป็นทีม อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนของ

มหาวิทยาลัยแบ่งออกเป็นศูนย์ ทำให้นักศึกษาต่างคณะ ต่างศูนย์อยากรู้จักเพื่อนต่างคณะ หรือ เพื่อนต่างสถาบัน

จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ พรสวรรค์ สายธาร, 2550 ที่พบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีต่างกัน มีการเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของวิชา เทียมลม, 2551 ศึกษาแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่พบว่า ชั้นปีที่ศึกษามีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม การศึกษาครั้งนี้พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยการเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าทุกชั้นปี สามารถอธิบายได้ตามทฤษฎีแรงจูงใจด้านประเภทสิ่งจูงใจ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เข้าร่วมกิจกรรมสม่ำเสมอ

จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่อยู่คณะต่างกัน มีการเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของวิชา เทียมลม, 2551 ศึกษาแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่พบว่า คณะที่ศึกษามีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม การศึกษาครั้งนี้พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ย การเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าทุกคณะ

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการวิจัยพบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามีอุปสรรค ดังต่อไปนี้

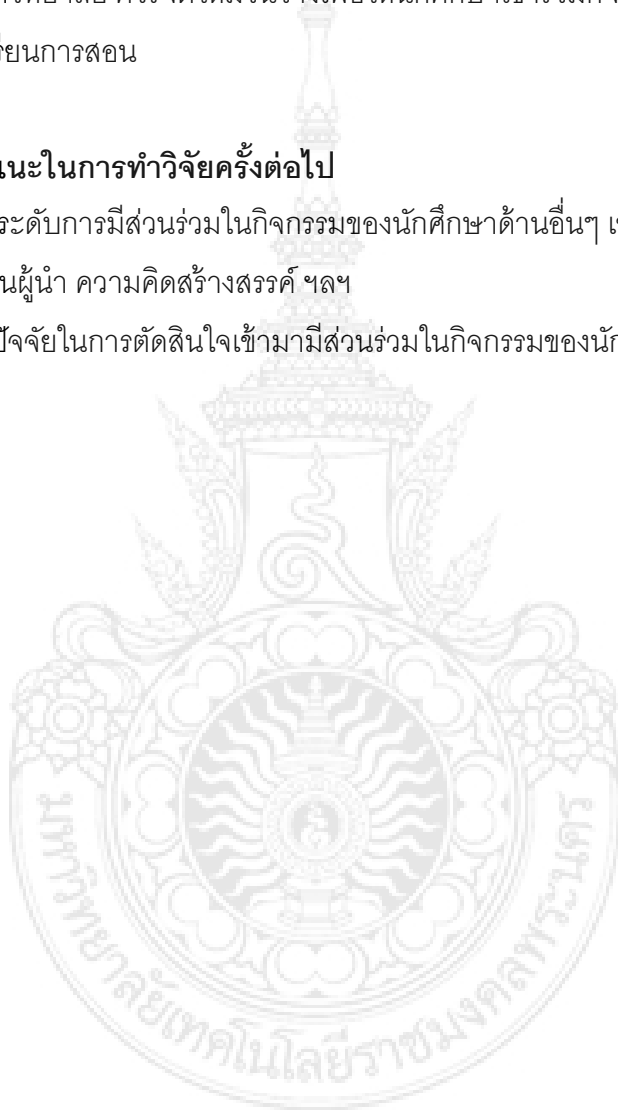
1. มหาวิทยาลัยมีสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมกับการทำกิจกรรม อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยมีพื้นที่จำกัด และไม่ได้อยู่รวมกัน ดังนั้น มหาวิทยาลัย ควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักศึกษาแต่ละคณะ และควรจัดกิจกรรมให้กับนักศึกษาทั้ง 4 ศูนย์ ไม่ควรจัดกิจกรรมเฉพาะศูนย์ใดศูนย์หนึ่ง เพื่อให้ นักศึกษาทุกคนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้

2. การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ต้องใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมาก อาจเป็นเพราะนักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรม ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมในทุกศูนย์เพื่อความสะดวกของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม

3. การเข้าร่วมกิจกรรมมีผลกระทบต่อการเรียน อาจเป็นเพราะ การจัดกิจส่วนใหญ่จัดในวันปกติ ดังนั้น มหาวิทยาลัย ควรจัดให้มีวันว่างเพื่อให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมโดยไม่มีผลกระทบต่อการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาในด้านอื่นๆ เช่น ทักษะในการแก้ปัญหา ความเป็นผู้นำ ความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ
2. ศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2552. **สถิติสำหรับงานวิจัย**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จตุรวัฒน์ ฝืนรัมย์. 2557. **การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญา
ตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2556**. ส่วนกิจการนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- นลินี กิติเวชกุล. 2533. **การรับรู้ การเข้าร่วมและความคิดเห็นต่อกิจกรรมนิสิตของนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาจิตวิทยา
การศึกษาและการแนะแนว. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พาดิ ปรีชานนท์และคนอื่นๆ. 2527. **รายงานการวิจัยกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือนอก
หลักสูตรของนิสิตในสถาบันอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ. อาร์ตโปรโมชัน.
- จำลอง ดิษยวณิช และพริ้มเพรา ดิษยวณิช. 2545. **ความเครียด ความวิตกกังวลและสุขภาพ.
เชียงใหม่**. แสงศิลป์.
- พรทิพย์ มั่งคั่ง. 2550. **ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดลพบุรี**. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรทิพา เชื้ออ้วนนากุล. 2534. **การปรับปรุงโครงสร้างองค์กร : กรณีศึกษาสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย**. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรสวรรค์ สายธร. 2550. **การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณี
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต**. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พงษ์พันธ์ พงษ์ไสภา. 2542. **พฤติกรรมกลุ่ม**. กรุงเทพฯ. วิสิทธิ์พัฒนา.
- พงษ์ศักดิ์ แก้วแสนเมือง. 2552. **ปัญหาและแนวทางแก้ไขในการบริหารงานกิจการนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขา
การบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา.
- ภารดี ศรีสังข์งาม. 2550. **ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาคณะ
รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี**. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ยุพาพร รูปงาม. 2545. การมีส่วนร่วมของข้าราชการสำนักงบประมาณในการปฏิรูป ระบบราชการ. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วิชาชา เทียมลม. 2551. การศึกษาแรงจูงใจ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2538. กิจการนักศึกษายุคโลกาภิวัตน์ ในงานบุคคลากรนิสิตกับการพัฒนาเยาวชนกรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิธร โรจน์สงคราม. 2553. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ. มหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ภาคผนวก

6. รายได้ครอบครัว (บาท/เดือน)

- 6.1 () ต่ำกว่า 10,000 บาท 6.2 () 10,000 - 19,999 บาท
 6.3 () 20,000 - 29,999 บาท 6.4 () 30,000 - 39,999 บาท
 6.5 () 40,000 - 49,999 บาท 6.6 () มากกว่า 50,000 บาท

7. ที่พักอาศัยของนักศึกษา

- 7.1 () พักบ้านของตนเอง / บ้านญาติ 7.2 () บ้านเช่า
 7.3 () หอพัก

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา					
1. การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการเพิ่มพูนความรู้					
2. การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการพัฒนาความสามารถ					
3. การเข้าร่วมกิจกรรมช่วยสร้างประสบการณ์ การดำเนินชีวิตและการทำงาน					
4. การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีโอกาสช่วยเหลือสังคม					
5. การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้รู้จักคนมากและมีเพื่อน มากขึ้น					
6. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ					
7. การเข้าร่วมกิจกรรมไม่มีผลต่อการพิจารณา ผลการเรียน					
8. การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีโอกาสได้รับคัดเลือก เข้าทำงานมากกว่าผู้ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม					
9. เพื่อนมีส่วนร่วมในการให้คำแนะนำการทำ กิจกรรม					

การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม					
10.การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้ต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมาก					
11.การเข้าร่วมกิจกรรมมีแต่ความยากลำบาก เหน็ดเหนื่อยและยุ่งยาก					
12.การเข้าร่วมกิจกรรมมีผลกระทบต่อการศึกษา					
13.มหาวิทยาลัยมีสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมกับการทำกิจกรรม					
14.มหาวิทยาลัยมีสถานที่จัดกิจกรรมไม่เพียงพอ					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม					
15.การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีบุคลิกภาพความเป็นผู้นำและมีวุฒิภาวะมากขึ้น					
16.การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีความรับผิดชอบมากขึ้น					
17.การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีความรับผิดชอบในการทำงานเป็นหมู่คณะ					
18.การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ					
19.การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีมุมมองกว้างขึ้น					
20.การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์					

